

pop & kültür

POPUNKULTUR.ONLINE

EYLEM

POP & KÜLTÜR

ŞUBAT 2026

RÖPORTAJLAR

MEHMET

SEÇİL SURAL

RICHARD BEHR

SAHRA YALÇIN

SOSYAL MEDYA

INSTAGRAM.COM/POPKNKULTUR

FACEBOOK.COM/POPKNKULTUR

X.COM/POPKNKULTUR

WEBSITE

POPKNKULTUR.ONLINE

TÜRKİYE'NİN EN POPÜLER DİJİTAL MÜZİK DERGİSİ

#POPKNKULTÜR

Bye Bye”, funk altyapısı ve enerjik yapısıyla özlenen Eylem sound’unu bugünün diliyle buluşturuyor. Bu şarkı senin için geçmişle bugün arasında bir köprü mü?

Evet, bir köprü diyebiliriz. İki dilli şarkılar yazmaya yaklaşık 20 yıl önce başladım ve kendimi bu şekilde ifade etmek benim için her zaman daha doğal ve rahat oldu. Bu süreçte üretimlerime hep bu anlayışla devam ettim. Müzikal altyapısında ise günümüz sound’una uyum sağlayan bir yaklaşım benimsedim. İnsanların hem dans edebileceği hem de “Bye Bye” ile kendinden emin, değer gördüğünü bilen ve geride bırakılması gereken her şeye güçlü bir veda hissini yaşayabileceği bir şarkı olmasını istedim. Bu yönüyle “Bye Bye”, Eylem şarkılarının devamı niteliğinde diyebiliriz.

Bye Bye’da özgürlük ve sınır koyma teması çok net. Sence bu dönem Eylem’i en iyi anlatan kavram “netlik” olabilir mi?

Kesinlikle. Artık ne istemediğimi çok iyi biliyorum. Bu da beni ne yapmam gerektiği konusunda doğru yolda tutuyor. Net olmanın verdiği güçle hayatımı ve kariyerimi daha sağlam adımlarla sürdürdüğümü hissediyorum.

Dans, beden dili ve sahne enerjisi bu şarkıda çok ön planda. Yıllar içinde sahnede kendini ifade etme biçimin nasıl değişti?

Zamanla kendimi daha iyi tanımaya başladım. Deneyimlerim arttı, yaşam tarzımı sahneme ve performansıma katkı sağlayacak şekilde düzenledim. Gençken insan kendini çok fazla düşünmeyebiliyor, ancak yıllar geçtikçe odağımı daha çok kendime yönelttim. Elbette zorlandığım dönemler oluyor, fakat dengede kalmaya çalışıyorum. Üretimlerimin hem görsel hem de işitsel olarak güçlü olmasına özen gösteriyorum.

“AMAN”

ALBÜMÜ BENİM İÇİN GERÇEK BİR DÖNÜM NOKTASIYDI. KENDİ TARZIMDA VE DİLİMDE ŞARKILAR YAPIP, İNSANLARIN BEĞENİSİNİ KAZANMAK BANA BÜYÜK GÜÇ VERDİ.

Bir şarkı yaparken seni en çok ne motive ediyor? Günlük hayatta ilhamını nereden alıyorsun?

Hayatın kendisinden ilham alıyorum diyebilirim. Bir bakış, bir arkadaşımın yaşadığı hikâye ya da benim deneyimlediğim bir an... Tüm bunlar bende bir duygu yaratıyor ve bu his zamanla sözlere ve müziğe dönüşüyor.

2006’da “Aman” ile sahneye çıktığın zamanı hatırlıyor musun? O heyecan, o bilinmezlik... O günleri anlatırken nasıl hissediyorsun?

Büyük bir heyecandı. Kalbim adeta yerinden çıkacak gibi atıyordu. Tüm hücrelerim heyecandan titriyordu. Aynı zamanda benim için zor bir süreçti çünkü bilmediğim bir alana giriyordum. Zamanla bu dünyaya alıştım, benimsedim ve kendi sistemi mi kurdum.

“Aman” şarkısı bugün hâlâ dillerde. Bu şarkıyı sahnede her söylediğinde aynı duyguyu mu yaşıyorsun, yoksa yıllar içinde anlamı evrildi mi?

Her söylediğimde aynı duyguyu yaşıyorum. İlk günkü heyecanımı hâlâ hissediyorum. Yıllar geçse de bu şarkının benim için taşıdığı duygu zamansız.

Bugünün müzik dünyasında Eylem sound’unu bir cümleyle anlatmak gerekse, bu cümle ne olurdu?

Enerji dolu, kendini seven, kendine değer veren, umutlu ve cool bir müzik dili diyebilirim.

Bugüne kadar yaptığın albümler arasında seni en çok dönüştüren hangisi oldu?

“Aman” albümü benim için gerçek bir dönüm noktasıydı. Kendi tarzımda

ve dilimde şarkılar yapıp, insanların beğenisini kazanmak bana büyük güç verdi. Doğru yolda olduğumu hissettirdi ve müziğimi büyüttü.

“Aman” şarkısı yıllar geçtikçe insanları geçmişe götüren, güçlü duygular uyandıran bir eser oldu. Bu şarkıyla insanların hayatına dokunabildiğimi fark ettim. Dinleyicilere umut verebilmek benim için çok değerli. “Hayat Devam Eder” albümü keza benim için bir olgunlaşma dönemi idi. Bu albümde, hayatın her zaman planlandığı gibi gitmeyebileceğini, ancak seçimlerin bizim elimizde olduğunu anlatmaya çalıştım. “Vay Vay” şarkısında ise aşkın en saf ve güçlü duygularına odaklandım. Aşkın insanı nasıl yükseltebildiğini ve hayatı güzelleştirdiğini hatırlatmak istedim.

Şarkılarını İngilizce mi yoksa Türkçe mi söylemeyi daha çok seviyorsun?

Her iki dili de kullanmayı seviyorum. Londra’da doğup büyüdüğüm için İngilizceyi daha aktif kullanıyorum. Ancak Türkçe, duyguları daha geniş ve derin anlatma imkânı sağlıyor. İngilizce ise daha yalın ve direkt bir ifade sunuyor. Bu iki dilin birbirini dengelemesi bana müzikal olarak büyük bir özgürlük sağlıyor.

Popüler olmakla “kendin kalmak” arasında kaldığın anlar oldu mu?

Olmaz mı, hemen her projede yaşanabiliyor. Projelerimin A’dan Z’ye birçok aşamasıyla ilgilendiğim için bazen kendi içimde farklı roller arasında geçiş yapıyorum. Bir gün yapımcı, bir gün dansçı, bir gün organizasyon tarafında, bir gün de stüdyoda şarkıcı olarak çalışıyorum.

Hepsini yönetmek keyifli ama yorucu olabiliyor. Yoğun dönemlerde kendimle baş başa kalmayı özlediğim zamanlar oluyor. Ancak bu süreç bana çok şey öğretti. Son projede ekibimle daha fazla iş paylaşmaya başladım ve bu beni çok rahatlattı.

Gelecekte denemek istediğin farklı tarzlar var mı? Dinleyicini şaşırtmak ister misin, yoksa hep kendi çizginde mi kalmak istiyorsun?

Evet, şu anda üzerinde çalıştığım bir proje var. Klasik bir Kıbrıs türküsünü modern bir sound ile yeniden yorumluyoruz. Eski ile yeni bir araya getiren özel bir çalışma olacak. Farklı tarzlara her zaman açıgım. Ancak hangi tarzı denersem deneyeyim, Eylem imzası mutlaka hissedilecek.

Yeni projede denemek istediğin farklı türler veya soundlar var mı? Dinleyiciye sürpriz yapmak ister misin? Bizleri 2026’da neler bekliyor?

Kendinden emin şarkılarla farklı soundlar yapmayı hep istiyorum ve ekibimle de üzerinde çalışıyoruz. Ne yaparsam yapayım Eylem’in imzası olacak. Dinleyenler de evet bu Eylem’in şarkısı diyecek. 2026’da heyecan duyduğum bir projem var. Sabırsızlıkla sevenlerimle ve müzik-severler ile paylaşmayı bekliyorum. Takipte kalın ve sürprizimizi bekleyin.

**BARAN
MENGÜÇ**

Bİ ÖNCEKİ SAYIYI HÂLÂ OKUMADIN MI?

KASIM

R&B/Pop sanatçısı, dansçı ve söz yazarı Baran Mengüç müziğe olan bağı ve özgün tarzıyla Kasım sayımızda yer alıyor.

Okumak için popnkultur.online sitemizi ziyaret etmeyi unutma!

Bade

‘Bugün geldiğim noktada içgüdülerime ve kendi öngörümüne daha çok güvenir hale geldim.’

Müziğini bir türle sınırlamak yerine bir anlatım dili olarak konumlandığını görüyoruz. Senin için “Bade sound’u” nasıl tanımlanır?

Benim için Bade sound’u hala keşfetmekte olduğum, zamanla şekillenen ve yeniliklere açık bir sound ama... Genelde geleneksel ile çağdaş sesleri bir araya getirdiğimi düşünüyorum.

20 yaşında başladığın müzik yolculuğuna bugün 25 yaşından baktığında, en büyük dönüşüm ne oldu?

Bir kere her şeyden önce kendime ve vizyonuma olan güvenim arttı diyebilirim. Beş yıl önceki Bade dış seslerden çok daha kolay etkilenen biriydi. Bugün geldiğim noktada içgüdülerime ve kendi öngörümüne daha çok güvenir hale geldim.

İlk teklin “Time (Zaman)”ı bugün dinlediğinde ne hissediyorsun? O şarkıdaki Bade ile bugünkü Bade arasında en belirgin fark ne?

Açıkçası bayağıdır dinlemedim. Hatta eski şarkılarımı dinlemeyi pek sevmem ama karşıma çıktığında yüzümde bir tebessüm oluyor. İçimden ne geçiyorsa olduğu gibi kağıda döktüğüm, üniversite arkadaşlarımla beraber çok büyük heyecan ile yaptığımız ilk şarkım ne de olsa. En belirgin fark galiba şarkı yazım biçimimde olabilir. Time’ı yazdığım zamanlar öğrenciydim ve hâlâ konservatuar etkisindeydim. Bu nedenle kurallara, kalıplara daha sadık kalarak yazıyordum. Bugün çok daha özgür ve özgün bir şarkı yazma biçimim var bence.

“300 texts” oldukça spesifik bir imgeye dayanıyor. Bu sayı senin için nasıl bir duygusal metafor taşıyor?

Sayı maalesef metafor değil... Yani kendimi kaybedip gerçekten 300’e yakın mesaj attığım bir gecenin üstüne yazdım şarkıyı. Tabii bu durumun duygusuna inecek olursak...

Bir ilişki içinde birine tamamen güvenmek benim için teslim olmak demektir. Bu yüzden yıllar içinde el emeğiyle ördüğüm duvarlarımın bir bir yıkılmasıyla yaşadığım duygulara değiniyor aslında. Aşık olmak ve bir süreliğine kafayı kırmak da diyebiliriz belki?

Şarkılarında Türkçe ve İngilizce arasında gidip geliyorsun. Bu senin için bir ifade biçimi mi, yoksa bir kimlik arayışı mı?

İkisi de diyebilirim. Çocukluğumdan beri hayatım iki dilin arasında geçti. Kimlik arayışım da o günlerden beri var ama bu dualite bir yandan benliğimin büyük bir parçası ve yaptığım müzik de dolayısıyla buradan besleniyor. Konuşurken ve yazarken de iki dil arasında geçiş yaparken buluyorum kendimi, o yüzden ifade biçimi de diyebiliriz kesinlikle.

Kenan Doğulu gibi güçlü bir isimle çalışmak seni daha özgür mü hissettirdi, yoksa daha fazla sorumluluk mu yükledi?

Yine ikisi de diyebilirim. Beni denemeye, yanılmaya, çok yönlü bir sanatçı olmaya, büyük hayaller kurmaya teşvik eden ve destekleyen bir yapımcım ve abim var. Bu benim gibi bir sanatçı için inanılmaz özgürleştirici tabii ki. Sorumluluk da hissediyorum doğal olarak ama bu bana yüklenen ve taşımam gerektiğini hissettiğim bir sorumluluk olmadı hiçbir zaman. Daima kendinin en iyi halini arayan, yenilik peşinde, müzikaliteye değer veren bir müzisyenle çalıştığım ve vakit geçirebildiğim için ben de kendimin en iyi halini gerçekleştirmeye çabalıyorum.

İlham aldığın sanatçılar veya dinlediğin müzikler genelde klasik mi, yoksa daha modern tarzlar da var mı?

Klişe olacak ama her şeyi dinliyorum gerçekten. Geleneksel müzik türlerinden ve klasiklerden de çok keyif alıyorum ve besleniyorum ama yenilikçi müzikler dinlemek her zaman ufkumu asıl açan şey oluyor.

Aytekin Yalçın ile hazırlanan video, dans üzerinden güçlü bir ifade kuruyor. Bu görsel dil, şarkının bir uzantısı mı yoksa ayrı bir anlatı mı?

Şarkının bende yarattığı hislerin beden diline aktarımı diyebiliriz. Hem savunmasız hem de keskin ve özgüvenli bir hali var Ekin Bernay ile oluşturduğunuz bu dans rutininin.

Kariyerinin başındaki o “amatör ruhu” korumak senin için hâlâ önemli mi?

Tabii ki. Müziği iş olarak görmeye başladıkça spontanlığa daha az yer kalabiliyor bence. Ara sıra müziğin beni ilk heyecanlandığı anları kendime hatırlatmak iyi geliyor. Müzikle olan ilişkiyi taze tutmama yardımcı oluyor.

Kendi şarkını dinlerken hiç “ben bunu gerçekten mi yazdım?” dediğin oluyor mu?

Bazı çıkmamış şarkılarım veya yarım kalmış demolarımı dinlediğimde oluyor evet.

Şarkılarında sıkça içsel çatışmaları ele alıyorsun. Bu senin için bir terapi alanı mı?

Terapi alanı diyemem tam olarak çünkü şarkı yazarak içsel çatışmalarımı çözümlediğimi söyleyemem. Fakat müzik kesinlikle hislerimi filtresiz aktarabildiğim çok güçlü bir kanal.

Şu an yapmakta olduğun müziğin, senin kişisel mirasın olarak kalmasını ister misin?

Hiç böyle düşünmedim aslında. Hep başkalarına dokunabilmeyi ve ortak hislerde buluşabilmeyi hayal ediyorum müzik yaparken. Bu yüzden şarkılarım, herhangi bir zaman diliminde, dinlemekten zevk alan, bağ kuran herkesin olsun isterim.

TÜRKİYE’NİN EN
POPÜLER DİJİTAL
MÜZİK DERGİ-
Sİ POP&KÜLTÜR +
XTRA İLE DÜNYA
MÜZİĞİNE
ARTIK ÇOK DAHA
YAKINSIN!

WWW.POPNKULTUR.ONLINE